

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.462/2022/38.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. október 18. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miattellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2022. június 22. napján kihirdetett 7.B.511/2020/106. számú ítéletét megváltoztatja.

... IV. r. vádlott terhére megállapított kábítószer birtoklásának büntettét a Btk. 178. § (1) bekezdése szerint minősíti.

I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 6 (hat) évre;

II. r. vádlott esetében a szabadságvesztést 3 (három) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

IV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a végrehajtás elrendelésének esetére börtönben állapítja meg. Elrendeli a próbaidő alatt a pártfogó felügyeletét. A közügyektől eltiltást mellőzi.

Egyéb részekben az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett I. r., II. r. és IV. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A szabadságvesztés büntetésbe beszámítja I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

II. r. vádlott lakóhelye:

Indokolás

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével bűnösnek mondta ki I. r., II. r. és III. r. vádlottakat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés], valamint IV. r. vádlottat kábítószer birtoklásának büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont]. Ezért I. rendű vádlottat 8 év

fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra, II. rendű vádlottat 5 év 6 hónap fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, III. rendű vádlottat 2 év börtön fokozatú, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, IV. rendű vádlottat 2 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatában rendelkezett I. rendű vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a vádlottak feltételes szabadságra bocsáthatóságának legkorábbi időpontjáról, a lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen I. rendű vádlott és védője a tényállás téves megállapítására is hivatkozva elsődlegesen felmentés, másodlagosan eltérő minősítés és a büntetés enyhítése, II. r. vádlott védője a bűnösség megállapítása miatt felmentés, IV. r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodlagosan téves minősítésre is hivatkozva enyhítés céljából jelentettek be fellebbezést.

Az ügyészség valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet, amint III. r. vádlott és védője is, így az ügydöntő határozat a III. r. vádlottal szemben első fokon jogerőre emelkedett.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.11/2021/20. számú átiratában a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, a tényállás megalapozott, indokolási kötelezettségének kellő részletességgel eleget tett és okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, a terhükre rótt cselekmények jogi minősítése is törvényes. A kiszabott büntetés enyhítése nem indokolt, mivel azok igazodnak a vádlottak személyének társadalomra való veszélyességéhez és a bűnösségi körülményekhez. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[4] I. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy a vádlott védekezése álláspontja szerint nem cáfolható. Önmagában a lehallgatási hanganyagból nem lehet következtetést vonni arra, hogy e terhelt kábítószer-kereskedelemben vett részt. Nem értékelte az elsőfokú bíróság kellően, hogy az I. r. vádlottnál a 2019. szeptember 10-i igazoltatása során kábítószer nem találtak, ezért nem lett tisztázva a kábítószer Magyarországra történő behozatala. A törvényszék ítélete tehát olyan hiányosságban szenved, ami miatt megalapozatlan és indokolt hatályon kívül helyezése, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítása. Másodlagosan, ha az ítéltábla részleges megalapozatlanságot állapítana meg, akkor az ítéleti tényállás megváltoztatása mellett a vádlott felmentésére tett indítványt.

[5] II. r. vádlott védője fellebbezése indokolásában részben az elsőfokú bírósági bizonyíték-értékelést kifogásolta. Érvei szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapított ítéleti tényállás nem tekinthető megalapozottnak e vádlott vonatkozásában. Nem bizonyítható, hogy a házkutatás során tőle lefoglalt kábítószer kereskedelmi céllal szerezte

meg, ezért terhére kizárólag jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer birtoklása állapítható meg, erre és az ítéleti belső arányosságra is figyelemmel a büntetés enyhítése indokolt.

[6] IV. r. vádlott védője fellebbezését fenntartva előadta, hogy a vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan, valamint a bíróságnak a vádlott bűnösségére levont következtetése helytelen. A törvényszék a vádlott bűnösségét kizárólag a leplezett eszközzel rögzített hanganyagra alapította, mivel a vádlott-társak vagy tanúk terhelő vallomást nem tettek rá, a házkutatás eredménytelen volt, továbbá a szakértő megállapította, hogy a terhelt nem fogyasztott kábítószer. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a lehallgatási hanganyagot, mivel a telefonbeszélgetések a III. r. vádlottal fennálló üzleti kapcsolatra, valamint pálinka adásvételre vonatkoztak és nem kábítószer értékesítésre. Ezért elsődlegesen eltérő tényállás mellett a vádlott felmentésére, másodlagosan a cselekmény enyhébb minősítésére (a Btk. 178. § (1) bekezdése szerinti alapeseti kábítószer birtoklása) és a büntetés enyhítésére, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazására tett indítványt.

[7] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[8] A nyilvános ülésen a védők a fellebbezésüket fenntartották.

[9] A védelmi jogorvoslatok részben alaposak.

[10] A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján – figyelemmel a (9) bekezdésre is – a fellebbezéssel érintett vádlottakra teljes terjedelemben felülbírálta. Ennek megfelelően az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió).

[11] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést [Be.608. § (1) bekezdés a-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be.609. § (1), (2) bekezdés], amely az érdemi felülbírálatot kizárná. Hatályon kívül helyezési okot az ítéltábla nem észlelt.

[12] I. r. vádlott védője nem jelölt meg olyan alapos körülményt, mely az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezetne.

[13] A törvényszék a Be.163. § (1), (2), (3) bekezdésében írt ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és alapvetően megalapozott tényállást [Be. 561. § (3) bekezdés c) pont] állapított meg, amely azonban egyes lényeges részletek tekintetében hiányos és IV. r. vádlott cselekményét érintően helytelen ténybeli következtetésen alapul [Be. 592. § (2) bekezdés a) és d) pont]. A megalapozatlanrész részbeni, a tényhibát a másodfokú bíróságnak ki kellett küszöbölnie.

[14] Az ítéltábla ezért a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörében, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján a tényállást a következők szerint egészíti ki, illetve helyesbíti.

- Elsőfokú ítélet [11] bekezdés: I. rendű vádlott által megvásárolt és II. rendű és III. rendű vádlottak részére átadott, értékesítésre szánt mintegy 2 kg súlyú kábítószer amfetamin hatóanyag tartalma meghaladta a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak legalább 141,6%-a.

- [12] bekezdés: I. rendű vádlott ekkor átadott II. rendű vádlott részére mintegy 1 kg mennyiségű laktózt tartalmazó csomagot is.

- [14] bekezdés: I. rendű vádlott által átadott legalább körül-belül 2 kg kábítószernek a házkutatás során le nem foglalt részét feltalálni nem sikerült, e mennyiség felhasználási módja nem ismert. A nyomozó hatóság a házkutatás során lefoglalta a márkájú papírtáskába elhelyezett, áttetsző nylon tasakban tárolt, 825 gramm súlyú laktózt.

- [16] bekezdés: A IV. r. vádlottnak 2019. novemberben II. r. vádlott által értékesített amfetamin a 2019. december 6. napján tartott házkutatás során lefoglalt laktózzal kevert csomagból származott, azonban annak tiszta amfetamin-bázis tartalma pontosan nem állapítható meg, de legalább 1,4 gramm volt, amely a csekély mennyiség felső határát meghaladta, annak 280%-a, de nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 14%-a.

A kiegészítéssel és helyesbítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be.593. § (3) bekezdés értelmében a másodfokú eljárásban irányadó.

A kiegészítés az elsőfokú bíróság által is elfogadott, elsősorban tárgyi jellegű bizonyítékokon, a lefoglalási eljárás adatain, a biztosított kábítószeren és az azt vizsgáló szakértői véleményeken, valamint a következőkben kifejtett ténybeli következtetésen alapszik.

IV. r. vádlott esetében a törvényszék a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett, amikor a részére 2019. november elején értékesített kábítószer amfetamin hatóanyag tartalmáról azt állapította meg, hogy az megegyezik a 2019. december 6. napján a II. r. vádlott otthonában tartott házkutatás során lefoglalt, bontott csomagú kábítószer hatóanyag tartamával. Olyan bizonyíték, vallomás azonban nem állt rendelkezésre, amely alátámasztaná, hogy ezen csomagolásból vett kábítószer hígítására, „felütésére” nem került sor, azt ugyanolyan hatóanyag koncentrációban értékesítette egy hónappal korábban II. r. vádlott IV. r. vádlott részére. Különös figyelemmel kell lenni arra is, hogy I. r. vádlott már korábban az erre a célra használt anyagot (laktózt) átadta a II. r. vádlott részére (47. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldal), valamint a II. r. vádlott szervezetében is kimutatták az amfetamin jelenlétét, mely a kábítószer fogyasztását igazolja, továbbá a IV. r. vádlottnál tartott házkutatás során sem került feltalálásra, így lefoglalásra az értékesített kábítószer, ezért annak bevizsgálására nem volt lehetőség.

A meg nem lévő kábítószer mennyiségének megállapítása ilyen esetben nem szakértői, hanem bizonyítási kérdés (Kúria 57. BK vélemény II/5/c) pontja), így az is, hogy a meg nem lévő kábítószer megállapított mennyiségének mekkora a tiszta hatóanyag-tartalma (BH2005. 279).

[15] A lefoglalásra nem került kábítószer-mennyiség esetében a Be. 7. § (4) bekezdésében foglalt alapvető rendelkezés szerint kell a tényeket megállapítani mind a kábítószer mennyisége, mind annak tiszta hatóanyag-tartalma tekintetében. A lefoglalásra nem került, de a bíróság által megállapított kábítószer-mennyiség alapján a tiszta hatóanyag-tartalom számításánál a Nemzeti Szakértői és Kutató Központban évente megvizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmáról az alsó- és felső értékhatár figyelembevételével táblázatban, kábítószer fajtánként közölt legkisebb hatóanyag-tartalom az irányadó és a jogi minősítést az e táblázatban megjelölt legkisebb hatóanyag-tartalom számításával kell megállapítani. A vádbeli időszakban speed-nél az amfetamin hatóanyag-tartalom 1-70%-ban vehető figyelembe.

[16] A mérlegelt bizonyítékok alapján a tényállásban megállapított, IV. r. vádlott részére értékesített kábítószer mennyisége 140 gramm, így annak amfetamin hatóanyag tartalma 1,4 gramm (1%-a). A Btk. 461. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja értelmében a kábítószer csekély mennyiségű, ha az amfetamin a 0,5 gramm mennyiséget nem haladja meg, ugyanezen szakasz (3) bekezdés a) pontja alapján pedig jelentős mennyiségű, ha a csekély mennyiség felső határának hússzoros mértékét (10 gramm) meghaladja. Erre figyelemmel kétséget kizáróan az állapítható meg, hogy a IV. r. vádlott részére értékesített kábítószer mennyisége a csekély mennyiség határát meghaladta, de nem érte el a jelentős mennyiséget.

[17] A tényállás e legfontosabb módosítása a másodfokú bíróság ténybeli következtetése. A ténybeli következtetés lényegében a közvetett bizonyítás fogalomkörébe tartozik. Erre természetesen csak akkor van lehetőség, ha az elsőfokú ítélet tényállása megalapozatlan, mert megalapozott tényállás korrekciójára a tényálláshoz kötöttség elvéből eredően nem kerülhet sor, még a vádlott javára sem. Jelen esetben az elsőfokú bíróság által megállapított kiinduló tény helyes, azonban az abból a IV. r. vádlottat érintően a kábítószer mennyiségére vonatkozó tény volt téves, mert a törvényszék figyelmen kívül hagyta a közvetlen bizonyítékok által már részletezett adatokat.

[18] A másodfokú bíróság a támadott ítéletet a kiemelt helyesbítést, kiegészítést követően már megalapozottnak tartotta, melyre érdemi döntés volt alapítható. A másodfokú eljárásban főszabályként a tényálláshoz kötöttség elve alapján az elsőfokú bíróság által megállapított megalapozott, illetve megalapozottá tett tényállás az irányadó, melynek elvi alapja, hogy a bizonyítékokat közvetlenül megvizsgáló és széleskörűen értékelő elsőbírósági fórum minősül a ténybírósnak.

[19] Az elsőfokú bíróság az ügy eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta. Részletesen számot adott arról, hogy a bűncselekmény elkövetését I. r. és IV. r. vádlottak tagadó, II. r. és a III. r. vádlottak részben tagadó vallomásával szemben miért alapította elsősorban a leplezett eszközök alkalmazása során keletkezett lehallgatási anyagokat rögzítő tárgyi-okirati bizonyítékokra. Az elsőfokú bíróság a közvetett és származékos bizonyítékokat megvizsgálta és azokat egyenként és összességükben is nagyrészt a logika törvényei, az észszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte, kivéve a IV.

r. vádlottat érintő már részletezett tényeket, mely a másodfokú ténybeli következtetés által vált perrendszerűvé. Az ügyben főleg a lehallgatás során készült hanganyag volt a meghatározó, melyet az elsőfokú bíróság példaértékű módon részletesen elemzett, megindokolva, hogy az miért nem vonatkozhat a vádlottak közötti „egyéb üzleti kapcsolatra” és miért igazolja a bűncselekmény elkövetését a vádlottak önmaguknak is ellentmondó, többször módosított védekezésével szemben.

[20] A törvényszék indokolási kötelezettségét, eltekintve a megalapozatlan és javított tényállásrésztől, megfelelően teljesítette.

[21] Az elsőfokú bíróság büntethetőségi akadály hiányában okszerűen vont következtetést a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére és I. r., valamint II. r. vádlottak cselekményének minősítése megfelel az anyagi jognak, ugyanakkor a tényállás szükségeszerű módosítása folytán IV. r. vádlott cselekményének minősítése téves.

[22] I. r. és II. r. vádlottak cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulata és a (3) bekezdés szerinti társtettesként – forgalomba hozattal – elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettét valósította meg. A tényállásba foglalt elkövetési magatartás az 1/2007. Büntető jogegységi határozat, az 57. BK vélemény és a BH2002. 299. számon közzétett precedens jellegű döntésben foglalt iránymutatás szerint kereskedői típusú tevékenység és forgalomba hozatalnak felel meg, a kábítószer ugyanis bekerült a forgalomba és ténylegesen felmerült annak a lehetősége, hogy ahhoz más vagy mások is hozzájussanak. A két vádlott cselekménye jóval túlmutat a fogyasztást biztosító birtokláson, figyelemmel a kábítószer mennyiségére is, mely arra utal, hogy a vádlottak nem fogyasztás, hanem értékesítés céljából szereztek meg az amfetamin hatóanyag tartalmú, kábítószernek minősülő anyagot.

[23] IV. r. vádlott terhére kábítószer-kereskedelem valóban nem róható, a kábítószer birtoklásának törvényi tényállását merítette ki, azonban az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól eltérően cselekménye – a jelentős mennyiséget el nem érő mennyiségre elkövetett – a Btk. 178. § (1) bekezdés szerint minősülő (alapeseti) kábítószer birtoklása büntettének minősül. A minősítés változtatás indoka egyértelműen ténybeli okból fakad, mert a megalapozottá tett tényállás már nem tartalmaz adatot a jelentős mennyiségre elkövetésre.

[24] A büntetéskiszabás során a büntetőjog általános elveire, és az Alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményekre is figyelemmel kell lenni. „A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségeszerűségnek és az ultima ratio elveinek”. (1214/B/1990 AB határozat)

[25] A szankció arányossága azt is jelenti, hogy a hasonló tett elkövetőit hasonló büntetéssel kell sújtani az elkövetett tethöz, és a bűnösség mértékéhez is viszonyítva, de az arányosság vizsgálata a sérelem, a kár, a bűnösség foka, a bűncselekmények súlya egybevetését is feltételezi. Az arányosság jelenti a tett arányosságát, és több elkövető esetén az ítélet belső arányossága sem hagyható figyelmen kívül, de a büntetésnek az elkövető személyiségéhez is igazodnia kell. Az egyéniesítés azonban nem sértheti a bírói gyakorlat egységének elvét, amely a jogbiztonság és a törvény előtti egyenlőség szempontjából alapvető. Ennek megfelelően a hasonló súlyú bűncselekményekre, illetve hasonló személyi

körülményekkel jellemzett elkövetőkkel szemben nem szabad lényegesen eltérő szankciókat alkalmazni.

[26] A bíróság számára a büntetés kiszabásakor a kiindulópontot a törvény különös részében meghatározott büntetési tételkeret adja meg.

[27] A törvényszék maradéktalanul feltárta a vádlottak vonatkozásában figyelembe vehető alanyi -tárgyi súlyosító és enyhítő körülményeket, ugyanakkor megállapította az ítéltábla, hogy sérült az ítélet ún. belső arányossága, amikor az öttől húsz évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény elkövetése miatt, túlnyomórészt hasonló büntetés kiszabási körülmények mellett I. r. vádlottal szemben 8 év, II. rendű vádlottal szemben 5 év 6 hónap fegyházbüntetést, míg felesége III. r. vádlottal szemben csak végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, 2 év fegyházbüntetés szabott ki. Az aránytalanságot elsődlegesen a III. r. vádlott túl enyhe, de a részjogerő folytán felül nem bírálható büntetése eredményezte.

[28] Ezért az ítéltábla, mérlegelve valamennyi alanyi és tárgyi tényezőt, indokoltnak tartotta I. r. és II. rendű vádlottak büntetésének enyhítését.

[29] I. r. vádlott esetében a büntetett előéletére, a cselekményben meghatározó szerepére is tekintettel a büntetési tételkereten belül a 8 év szabadságvesztést 6 évre enyhítette.

[30] II. r. vádlottnál a Btk. 82. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pontja alapján lehetőséget látott a büntetés egyfokú enyhítésére, ezért a fegyházbüntetést 5 év 6 hónapról 3 év 6 hónapra mérsékelte a közügyektől eltiltás érintetlenül hagyásával.

[31] IV. r. vádlott büntetésének enyhítés szintén szükséges, melynek elsődleges indoka a cselekményének enyhébb minősítése, és a büntetési tétel (egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés) enyhébb volta. A tartamot nem változtatva ezért a bíróság a 2 év szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 81. § (1) és (3) bekezdése szerint a maximális tartamú 5 év próbaidőre felfüggesztette, megállapítva, hogy a végrehajtási fokozat a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja értelmében: börtön.

A törvényi előfeltételek hiányában egyben mellőzte a közügyektől eltiltás mellékbüntetést.

[32] Az Alkotmánybíróság a 8/2005. (IV.17.) AB határozatban megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény a Btk. 102. § (1) bekezdése alkalmazásánál, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról az ítéletben rendelkezzon. A Btk. 102. § (1) bekezdése szerint a bíróság az elítéltet előzetes mentesítésben részesítheti, ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggeszti és az elítélt a mentesítésre érdemes. Az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően alapvetően a terhelt személyének jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő. Nem a terhelt büntetőjogi felelősségéről való döntésről van szó, hanem arról, hogy a bűncselekménye ellenében és a kiszabott büntetése mellett, a társadalom védelme

igényli-e a személyére háruló, a büntetett előélethez fűződő hátrányos következményeket is (BH2018.135).

[33] Az ítéltábla IV. rendű vádlottnál a büntetlen előélete ellenére sem látott lehetőséget az előzetes bírósági mentesítésre az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya és jellege miatt.

[34] A másodfokú bíróság a Btk. 69. § (1) bekezdés e) pontja alapján ugyanakkor az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára, formájára figyelemmel indokoltnak tartotta a IV. r. vádlottal szemben a pártfogó felügyelet elrendelését, mert rendszeres figyelemmel kísérése a próbaidő eredményes elteltéhez szükséges.

[35] Az elsőfokú bíróság törvénynek megfelelően határozott az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekről, a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[36] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a szükséges részben a Be. 604. § (1) bekezdésének b) pontja és 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és 605. § (1) és (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta, azzal, hogy a másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek a Be. 615. §. (1), (2) bekezdése szerint nincs helye, ugyanis ellentétes döntés meghozatalára nem került sor.

[37] I. r. vádlottnál a beszámítással kapcsolatos rendelkezés a Btk. 92. § (1), (2) bekezdésén alapul.

[38] Végül a másodfokú bíróság rögzítette II. r. vádlott megváltozott lakcímét a Be.604. § (3) bekezdés c) pontjának megfelelően.

Debrecen, 2022. október 18.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Sörös László sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 7.B.511/2020/106. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.462/2022/37. számú ítéletében írt változtatással 2022. október 18. napján jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. október 18.

Dr. Háger Tamás sk.

a tanács elnöke